

# ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

**45.**

Τίς τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἔλαβε τὴν μεγίστην προίκα;

**46.**

Ἀποσύνθεσον τὸν ἀριθμὸν 100 εἰς τέσσαρας ἀριθμοὺς τοιούτους, ὥστε, προστιθεμένου 4 εἰς τὸν πρῶτον, ἀφαιρουμένου 4 ἐκ τοῦ δευτέρου, πολλαπλασιαζομένου τοῦ τρίτου ἐπὶ 4 καὶ διαιρουμένου τοῦ τετάρτου διὰ 4 νὰ παράγεται τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον ἐφ' ἐκάστην τῶν τεσσάρων τούτων πράξεων.

[Συμπλήρωσον τὰς λέξεις τοῦ ἀριθ. 47, μετὰ τὰ γράμματα δὲ τοῦ ἀριθ. 48 σχηματίσων μίαν παροιμίαν].

**47.**

;;ν ;ι ; ;;; περαι ;;; εἰς ;; νους ;; νος ;; νε ;; καί ;;; οὐσι ;;; ;;; στατα ;; α ;;; το ;ι ;;; ;;; περαι ;;; εἰς

**48.**

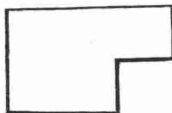
ΑΑΑΑΑΑΑΓΔΕΕΕΗΗΗΚΚΚΚΚΚΑΑΑΝΝΟΟΠΣΣΣΧΧ

**49.**

.	.	.	α
.	.	η	.
.	η	.	.
α	.	.	.

**50.**

Διαιρέσον εἰς τέσσαρα μέρη ἴσα καὶ ὅμοια τὸ ἐπόμενον πολύγωνον.



**51.**

EM TxeI + : λ6εῖς γ1ο+ ΑΣ  
N

**52.**

Εἶμαι κάτι, ποῦ σὰν ἔχης,  
δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ χάσης.  
Καὶ ἂν πάλιν δὲν τὸ ἔχης,  
δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ ἔχης.  
Ἐὰν ὅμως τὸ κερδίσης  
τότε πλέον δὲν τὸ ἔχεις.

**53.**

Ἀπὸ μητέρα πορφυρὰν γεννώμαι μαῦρον βρέφος.  
Πτερὰ δὲν ἔχω καὶ πετῶ μετὰς νεφέλας νέφος.  
Αἰ κόραι ὅσαι μ' ἀπαντοῦν δὲν κλαίουν καὶ σακρούουν.  
Πρὸς τοὺς ἀνέμους φέρομαι, κ' οἱ ἄνεμοι μετὰ λύουν.

**54.**

Ψιλὸς καὶ μικρὸς κ' ἐλαφρὸς καὶ λιγνός,  
τὸν κόσμον ἐνδύω, καὶ εἶμαι γυμνός.  
τὴν μύτην μου χῶνω εἰς τρύπ' ἀπαλὴν,  
Μονόφθαλμον ἔχω χρυσὴν κεφαλὴν.  
Ἄν ὅμως ὀπίσω δὲν σέρνω μαλιά,  
τὴν τρύπα περνῶντας δὲν κάμνω δουλειά.  
Ἐφέλιμος εἶμαι, δὲν κάμνω κακόν,  
Κ' εἰς χεῖρας σαλεύω πολλῶν γυναικῶν.

**55.**

Ἀκέφαλος, ἐδάστασα ποτὲ εἰς ἄλλα ἔτη  
Θαυματουργὸν καὶ μάγισσαν τὴν τριχορδόνου λύραν.  
Οἱ φθόγγοι τῆς ἀμελικτον ἐμάλαξαν τὴν Μοῖραν,  
Καὶ ὅστις μ' ἤκουσ' εὐθυμο; θὲ νὰ ἤγρῳπνεῖ ἔτι.  
Ἄλλ' ὅμως ἂν τὸ ὄλον μου θελήσης νὰ ἀρμόσης  
Ἐ τότε 'ς τὰς ἀγκάλας μου βεβαίως θὰ ὑπνώσης!

**56.**

Cinq voyelles, une consonne,  
En français composent mon nom,  
Et je porte sur ma personne  
De quoi l'écrire sans crayon.

**57.**

Venance  
G  
France  
D  
fertes  
K  
Colbert  
Paris

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ.

**20.** — Ἡ Δαυιηλῖς, χήρα τοῦ πλουσίου ἄρχοντος Δαυιηλ, εἶχεν ὑποδεχθῆ ἔν Πάτραις ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας (842-856) τὸν τότε ἐπικυβερνήτου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σταλέντου Θεοφιλίτου, Βασίλειου τὸν Μακεδόνα. Ὅτε δ' οὗτος ἔγεινε βασιλεὺς μετὰ τὸν θάνατον Μιχαήλ τοῦ Γ' (867) δὲν ἐλησμόνησε τὴν εἰς ἑαυτὸν ἀσθενοῦντα γενομένην δεξιάνην καὶ ἐκάλεσε τὴν ἡδη γηραιάν δέσποιναν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τριακῶσι δούλοισι ἤγαγον αὐτὴν ἐντὸς φορεῖου εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐξενίσθη δ' ἐν τοῖς ἐν Μαγναύρα παλατίοις ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἰς ὃν ἐκόμισε πλουσιώτατα δῶρα. Ἦσαν δὲ ταῦτα πεντακῶσι καλλίστοι δούλοι, ἑκατὸν γυναῖκες ἔμπειροι τῆς ὕφαντικῆς, ἑκατὸν πορφυρᾶ ἱμάτια ποικίλως κεκοσμημένα, τριακῶσια λιναῖα ὑφάσματα παντὸς εἴδους, ἑκατὸν ἱμάτια μεταξωτὰ ὑπερβαίνοντα κατὰ τὴν λεπτότητα τὰ νήματα τοῦ ἀραχνίου, τέλος δὲ πάμπολλα σκεύη χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ. Ἡ Δαυιηλῖς ἔπειτα ἐδώρησεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ μέρος τῶν ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεων αὐτῆς. Ἐπιστρέψασα δ' εἰς Πάτρας ἐξηκολούθει στέλλουσα κατ' ἔτος δῶρα πολυτίμα. Καὶ μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Βασιλείου κατέστησεν γενικὸν αὐτῆς κληρονόμον τὸν βασιλέα Λέοντα τὸν ΣΤ'. Ὅτε δὲ ἀπέθανεν ἡ Δαυιηλῖς τῷ 882 μ. Χ. τοσοῦτον ἦτο τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων αὐτῆς ὥστε 3000 δούλοι ἐλευθερωθέντες ἀπεστάλησαν εἰς τὴν κάτω Ἰταλίαν, τὰ δὲ εἰς τὴν βασιλέα παραδοθέντα ὑποστατικά ὑπῆρξαν ὀγδοήκοντα

**21.**

1	9	8	16
14	15	2	3
7	4	13	10
12	6	11	5

**22.** — Ἐνίοτε μικρὸν συμφέρον ἀνατρέπει τὰς μεγαλύτερας ἀρχάς· ὁμοιάζει τὸν λίθον δι' οὗ κατέβαλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Γολιάθ. — **23.** — Φρόνει καὶ μένε.

**24.**

κ	ε	ρ	α	ς
ε	λ	ι	κ	η
ρ	ι	ζ	α	ς
α	κ	α	ρ	ι

**25.** — Ὑπομονή. — **26.** — Ζωή. — **27.** — Ὀνυξ - νύξ. — **28.** — Ῥόδος - ὀδὸς - δὸς. — **29.** — Κίων - κύων.

**30.**

